

Budapest, 1918 szeptember hó 6-ikán

Kedves barátom!

Az idő végtelen útján egy fokkal ismét előttré siklott az
 élet mutatója: újévünket ünnepelem, az "emlékezet rap-
 ját", melyen mint a kürt hercegének szövegét, beírjuk a
 lelkesmeretűk a magabizálásra, multunk eljövők
 átgondolására s öntelkezésre. Sgyakor végigvonul
 lelki tekintetem előtt sora azoknak, kik velem az életben
 jót műveltek s kik között különösen kiemelkedik a Te nagy-
 becsmilt személyned. Halál megemlékezéssel gondolok e napon
 is rád, ki nemcsak tudományra oktattál, hanem irányt ad-
 tál életfelfogásommal s tevékeny közreműködéssel anyagi
 megélhetésem biztosításában is. Szívesen közönsélek az alk-
 lommal a legnagyobb jóval, mit a mai remes időnkben egymással

1848
117

hirdelatuuk: a békevel. "For dítora feled az Örkölvaló
az ő tekintetét s adjon számokra békét!" — ez a legfőbb
áldás, mert a p^ll magában foglalja a p^ll, a "lőkéletes-
ség, egészség s jólét" fogalmát is. Adja a kezes Gondviselő,
hogy amit e tekintetben a megújuló esztendő től várunk,
teljes mértékben megvalósuljon minden jójunkt vigaszára s
boldogulására!

Nély tisztelettel vagyok

kálás barátságod s régi igaz híved

Munkácsi Barátság